

ŽUPNIJSKI LIST

SV. TROJICA PODLEHNIK

mali srpan – julij 2025

Spoštovani farani!

Pred nami so poletni meseci. Vedno znova spoznavamo, da se pač o tem lahko najboljše prepričamo ob koledarju; nekoga, ki se rad pošali, bomo namreč slišali »pomodrovati«, da tudi narava ni več to, kar je včasih bila. Največja oz. najbolj vidna sprememba med poletnimi dnevi pred leti in temi današnjimi je, ko gre za vročino, ki jo v tem času že komaj prenašamo. Vremenoslovci ugotavljajo, da že zelo dolgo ni bilo tako vročega junija-rožnika, kot je bil letošnji. Kakorkoli že, čas počitnic in dopustov je tu.

Počitnice! Kako čudovita beseda! Nič več drgnjenja šolskih klopi, pač pa sinji valčki, veter v laseh na gorskih grebenih ali vsaj po kolesarskih stezah, ga ne govorimo o večjih zajemih po daljnih deželah, po bučnih velemestih, tisočletnih zgodovinskih spomenikih, po drugačnih ljudeh,...

Ko so apostoli že mnogo postorili v Jezusovem imenu, jim je rekel: »Pojdite sami zase na samotni kraj in si malo odpočijte!« To pravico imamo vsi, ki smo čez leto pošteno in veliko delali; dobro je, da si vnaprej izberemo tak način oddiha, ki nam bo res prinesel novih moči in spoznanj.

Zakaj je potrebno iti na kraj počitka, na samotni kraj, ko je pa človek ustvarjen po Božji podobi, ki je Trojica, skupnost treh oseb, torej za skupnost, za življenje z Bogom in ljudmi? Samota je nekaj nasprotnega od Božjega, torej zlo, saj prihaja od greha. Pa vendar je Gospod učence poslal v samoto. Tja pa jih ni poslal, da bi legli v travo in se v brezdelju in brezskrbnosti sončili, kopali, pekli ribe..., ampak jih je tja poslal zaradi nečesa

drugega. Na samotnem kraju jih je zaradi množice, ki se je tam zbrala, začel mnogo kaj učiti. V samoto je treba iti zaradi srečanja z Jezusom, zaradi poslušanja Boga, zaradi tega, ker se imamo še mnogo kaj za naučiti.

V prvi polovici julija so pri nas nedelje novih maš. Včasih je velalo, da so bile – letos sta samo dve, ker smo imeli le dva novomašnika. Novomašnik je sejalec Božje besede in delivec Božjega kruha, ko se te dni odpravlja na prostrano njivo Cerkve na Slovenskem. Nova maša je za verne ljudi od nekdaj velik in lep praznik. Ob pogledu na mlade fante, ki stopajo na to nenavadno pot, v to božjo avanturo, se mnogi tudi sprašujejo: ali mar še potrebujemo duhovnike? Današnji svet daje vtis, da duhovnika ne potrebuje. Čim bolj si človek umišlja, da se da živeti samo od računalnikov, strojev, avtov in politike, tem bolj postaja njegovo življenje prazno in brezciljno. Zato danes morda bolj kot kdajkoli potrebujemo ljudi, ki nam bodo spet spregovorili o duhovnih stvareh, o smislu življenja in trpljenja, o duši, o Bogu, o smrti in večnosti. Čim bolj se zdi duhovnik odveč, če ne celo tujek sredi tega sveta, tem bolj ga potrebujemo. Božjo besedo mora posredovati, pa naj bo dober ali slab govornik. Kajti človek jo potrebuje kakor vsakdanji kruh. Predvsem pa potrebujemo ljudi, ki stojijo za to besedo. Kdor ni prepričan, pač ne more biti posebno prepričljiv.

Kjerkoli že torej bomo v teh prihodnjih dneh-tednih, doma ali kje na dopustu/počitnicah, morda kje na novi maši in premiciji, nikjer naj nam ne zmanjka poguma in volje, da bomo s svojo držo gradili svet, kakršen je Gospodu všeč. Potem se mu bomo lahko na jesen tudi za poletni čas zahvalili.

p. Jože

%%%

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja....

Poletni čas

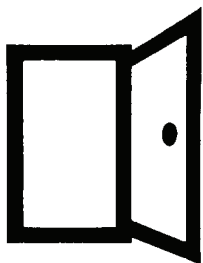
Čas, ki ga bomo zelo različno preživljali. Bomo, saj je še ves pred nami. Dober teden dni je minilo od konca šolskega leta; z zahvalno sv. mašo in srečanjem župnijskih sodelavcev po njej – smo tudi pastoralno leto »popeljali« v poletni čas. Vsakdanje skrbi, ki so zaradi šole in službe napolnjevale naše delovne dni, bodo vsaj za nekaj dni stopile v drugi plan. Poletni čas bo bolj po romarsko obarvan (več v župnijskem listu za minuli mesec – 6/2025, najdemo ga na spletni strani župnije v predalu *glas*

župnije). Danes, na prvo nedeljo v mesecu, je že prvo poletno romanje – trojiško/videmsko romanje na naše osrednje nadškofijsko romarsko središče k ptujskogorski Materi Božji, ali samo na Goro, kot pri nas

rečemo. Radi izročajmo v njeno varstvo sebe, naše družine, vso župnijo in ves naš narod, da bi ostali zvesti svojim koreninam. Lete so seveda pognale predvsem iz naše vere in vsega, kar nas naša vera uči.

Založbe verskega tiska vsako leto v poletnem času poskrbijo tudi za izdajo veroučnega gradiva – katekizmov, zvezkov in vsega,

kar je katehetom pri veroučnih urah v pomoč. Vztrajno spodbujajo k novemu naročilu, da bi se tako izognili preveliki gneči v dneh pred začetkom novega šolskega-veroučnega leta. Nova naročila tudi pri nas v teh dneh sestavljamo in že naročamo potrebno gradivo. Ko se bodo zopet odprla vrata v nove šolske in veroučne prostore, bo vse omenjeno že moralo biti nared.

Tudi v poletnem času pa želimo ostati romarji upanja, kakor nas na to spominja geslo svetega leta 2025. »V srcu vsakega človeka živi upanje kot želja in pričakovanje dobrega, kljub temu da ne ve, kaj se bo zgodilo jutri. Naj bo sveto leto za vse priložnost poživiti upanje. Božja beseda nam pomaga najti razloge zanj. Pustimo se voditi temu, kar apostol Pavel piše ravno kristjanom v Rimu. Upanje se namreč rodi iz ljubezni in temelji na ljubezni, ki izvira iz Jezusovega srca, prebodenega na križu: »Kajti če smo se po smrti njegovega Sina spravili z Bogom, ko smo bili še sovražniki, bomo veliko bolj rešeni po njegovem življenju, odkar smo prišli do sprave« (Rim 5,10).«

